

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	8 korona.
Fél évre	4 korona.
Negyed évre	2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Városi közgyűlés.

Léva város képviselőtestülete f. hó 18-án délután rendkívüli közgyűlést tartott Bódogh Lajos polgármester elnökelete alatt.

A rendkívüli közgyűlések rendszeresen igen érdekes lefolyásnak szoktak lenni már tárgyaiknál fogva is, de az érdekességet e közgyűlés a legnagyobb mérvben nélkülözte.

Lett volna ugyan egy érdekes pontja, melynek tárgyalásakor ugyanez a verejtékezett volna polgármesterünk homloka, ha... ha az a „ha” ott nem lett volna, no de gondoskodott ő már eleve arról, hogy ez ott ne legyen s ő a legirigylendőbb angol flegmával és rá nézve a legjobb eredménnyel fejezte be a közgyűlést.

A tárgysorozatba a leghalkabb pianissimóval volt becsusztatva annak a bizonyos számvetéségi jelentésnek a tárgyalása, melyről lapunk előző számaiban oly kimerítőleg, bár a polgármester úrra nézve nem a

legkellemelemben — foglalkoztunk. Ezen a közgyűlésen kellett volna a polgármestert a közgyűlésnek felelősségre vonni a vétkes negligenciájáért, a mi számadatokban lett általunk bebizonyítva. De ő gondoskodott arról, hogy ilyen, a kellemes nyaralást megakadályozó közgyűlés egybe ne kerülhessen.

Hát mit tett a polgármester ur?

A közgyűlési meghívókra aug. 16-iki dátumot írt, 17-én lett az a követlenyomva és 18-án, a közgyűlés napján délelőtt és délután lettek a meghívók kiadva. Ennél pompásabban nem is lehetett volna eszmélni, mert sok képviselőnek kezébe sem jutott a meghívó, sokan a két ünnepre elutaztak, sokan pedig — és éppen a legnagyobb korifeusok, kik igazán tudnak érdeklődni a város ügyei iránt s kiknek szava súlyos teherként nehezedhetett volna a polgármester ur lelkiismeretére — szabadságon vannak.

Azzal a 17—18 képviselővel az-

tán (vajjon határozat képesek-e ezek, mikor a város pénzügyeit eldöntő kérdéstről van szó?) azt határozta el a polgárfő, hogy majd ősszre hozunk érdemleges határozatot.

Nagyon helyesen! Addig hadd folyjanak be azok a kintlévőségek, melyeket már két „aratás előtt” nem akart a polgárnagy ur a szegény adófizető polgároktól — kik pedig nem is tartoznak — behajtatni.

Nagyon helyes ez a határozat a napolói határozat azért is, mert közben megjöhet minden valószínűség szerint meg is jön a miniszteri tanácsos, kinek vizsgálata után a képviselőtestület egész tiszta képet nyer a polgármester eddigi lénykedéséről és a városházi állapotokról, melyekről program beszédjében azt ígérte, hogy üvegház lesz, melyen át mindenki megláthatja a tiszta munkát és mégis midőn most megbolygattuk az üvegház belsejét, hogy

TÁRCA.

Régi nóta — új nóta.

Írta: Ranki Vidor.

Boesimátot kérek, hogy ezt az elesélt, ósdi nótaí pöngemet meg ugyanez az újon-sult lantomon. Szerelmes historia! Történt hasonló a világ teremtése óta száz és ezer és új volt mindegyik. . . . edves volt mind-egyik.

A magam jó szántából nem írnam meg, de megígértem az én Pista barátomnak, no meg az asszonykájának, hogy megírom az ő, illetőleg az „ők” szerelmes históriáját.

— Hol is kezdjem csak? . . . Denique szerelmes volt a fiú, — nagyon szerelmes. Ott sétáltak azon a hűvös, holdvilágos estén, már t. i. a mikor az én történetem megeseett. Pista, meg a leány a patak partján. Kezdődik az egész dolog, hogy Gyursieséknál névnap volt. Az előestén ott volt az egész rokonság, meg egy pár fiatal ember. Köztük Pista . . .

A társaság fölkel az asztaltól. Az urak hozzá telepedtek a lebontott asztalokhoz, kedélyes tarokk-partira. Az asszonyok fönt a teraszon beszélgettek. A fiatalság levonult a nagy hárs alá és vidám játékba kezdett:

— „Haragszom rád!

— „Miért?”

— „Mert olyan esunyán nézel rám . . .
— „Irén nagysám zálogot ad. Nem mondta rá: „nekem az úgy tetszik.”

— „De mit adjak — Jesszus az óram! Elvesztettem!”

— „Bizonyosan a kert végében, a patak partján, mikor az imént ott jártunk — szólt közbe egy szőke fiatal ember.

Az egész társaság fölkerelkedett. A fiatal emberek ígérték, hogy ha a föld alól is, de előkerítik.

— „Ne zavartassátok magatokat! Üljenek le az urak! Majd én magam keresem meg. Szirányi — fordult oda egy magas barna fűzős — jöjjön, legyen a lovagom!”

Szirányi Pista régóta nézte a leányt, figyelt minden mozdulatára. A fölshóllásra megrezsent. El is pirult kiesit, el is halaványodott; aztán eldobta a félbig kiszívott cigarettát, hozzá esatlakozott a leányhoz és megindultak lassan, szóltanul.

Oda értek az út azon részére, a mely lekanyarodik a holdfénynél esillogó patakhoz. Ide már nem hatolt a kártyázók asztalán levő üvegburás gyertya fénye. Csak a holdszög világot hozta a vadgesztenyefa lombjai között. A tulsó parton elnyúló rétről frissen kaszált széna-illatot hozott a szellő, meg az üde patakviz illatát. Nem tudom ez volt-e az oka, vagy nem. Elég az hozzá, hogy a lányon elérzékenyedés vett erőt. Szembe for-

dult a fiúval, a ki le-le hajolt — hogy zavarát elejtse mintha az órat keresné, és — ellágyult hangon sugta:

— „Pista! — ne haragudjék reám — a multkor elutasításért. Nem várt szerelmi vallomása olyan zavarba ejtett, hogy igazán nem tehettem mást. Nem tudtam akkor, hogy mit beszélék.” —

— „Ha tudná mennyit szenvedtem azon az éjszakán,” — folytatta remegő hangon. „Hogy bántott a lelkiismeret. — De jóvá akarom tenni ügyetlen hibámat. A maga, meg az én boldogságom függ tőle. Meg akarom mondani, hogy . . . hogy . . .

— Hogy nemcsak nem szeret, hanem megvet, utál!

— „Nem, hanem azt, hogy szeretem forrón, kimondhatatlanul!”

— „Irén, édes Irén! — Átkarolta a leány derekát, megcsókolta szétkuszált szőke haját.

— „Szeretsz?”

— „Szeretlek!”

— „Irén! hol vagy! A vendégek bucsuzni akarnak! hangzott a teraszról. A leány egy határozott mozdulattal kiszabadította magát az ölelő karokból, hátra simította a haját és fölsetett a mama hívó hangjára.

Pista hosszan utánna nézett. A szívében olyan édes meleget érzett. Most először,

csakugyan tiszta munkát lássunk, olyan haragos hadonászt visz végbe, mintha a rábizott frigyszekrény kincseit akartuk volna elrabolni.

Hát várjunk őszig, az bizonyosan nagyobb rendet teremt a városi közigazgatásban, mert Kaffka miniszteri tanácsosnak nagy kedve van a modern Hercules szerepére — a tisztogatásra.

H I R E K.

— **Királyunk 70 éves** születése napját városunk is szépen megünneplelte. F. hó 18-án. A középületeken és sok magánházen is zászlók lengtek és mozsárlövésők hirdették a nagy nap jelentőségét. Dél előtt a plebania templomban Báthly László prepositplebánus hálaadó isteni tisztelgetést tartott, melyben a helybeli honvéd tisztikar és tartalékos tisztiek Michálestes György őrnagy vezetése alatt teljes számban és közhatalok küldöttségével megjelentek. Kívonult egy diszszázad és a tartalékosok nagy része is. Délben a honvéd-tisztikar 40 terítékű diszbedőtet adott, melyen városunk előkelőségei közül többeket vendégláttak.

— **Házasság.** Burgics Vilmos nyitrai m. á. v. számtiszt f. hó 14-én vezette oltárhoz Nagy-Szombathal Szathmáry Kaszmer posta és táviró-főtiszt kedves leányát Gizikét; Agrárdy János lévai kir. pénzügyigazgatási végrehajtó f. hó 16-án esküdött örök hűséget Mikla Honka kisasszonynak Léván.

— **A lévai izr. hitközség imaházában** f. hó 18-án szombaton Ó Felsége szeretett királyunk 70-ik születés napját kegyelettel ünneplte; hálaadó Istentisztelet volt annak befejeztével Liebermann Jakab hitközségi főbírói új ékes szavú szónoklatával esetelte szeretett királyunk dicső uralkodása alkotmányosa ténykedéseit és magyarokat kitüntető atyai gondviselését és az összes jelenlévők által kísért imában kérte reá az ég legbővebb áldását.

— **Esztergomi ünnep.** A magyar kereszténység és a koronázás 900 éves jubileumának ünnepén folyó hó 14-én és 15-én igen számosan jelentek meg Barsvármegyéből is Esztergomban. Aranyos-Maróth és Léváról küldöttségek jelentek meg s nyertek

vendégszerető ellátást Vármegyénk főispánja Kazy János eszászári és királyi kamarás, báró Jeszenák István főispáni titkár kíséretében s Dr. Ruffy Pál pedig országgyűlési képviselő fényes diszmagyar ruhában jelentek meg az ünnepélyen. A főispán Kómlóssy Ferenc, Dr. Ruffy Pál pedig Dr. Walter Gyula kanonok száznál voltak elszámlálva. Léváról polgármester Lovatic Gusztáv, Bellán Adolf, Báthly László, Lakner Aurél és Lakner István stb. Verebelyről Nedecky Vince, Mayerhuber Ferenc, Dr. Oravecz Kálmán, Lulicsok Izidor s azonkívül úgy Léva, Aranyos-Maróth mint Verebely vidékéről 80—100 főből álló zárandokló népesapatok vettek részt egyházi zászlókkal az ünnepélyen. Az aranyos-maróthi küldöttség több tagja üdvözölte Kittenberger István kanonok, volt nemesényi esperes-plebánost s szerencsét kívánt neki a jubileum alkalmából nyert kitüntetéshez, a pápai praefatusi méltóságához, aki szeretettel ölelte keblére a tisztelgők mindegyikét. Az aranyos-maróthi és verebelyi küldöttségek tagjai a papnövevényben, a lévaiak pedig a fürdő-vendéglőben adott diszbedőtet vettek részt. A főispán és Dr. Ruffy Pál képviselő a hercegprimási palotában voltak a bíbornok hercegprimás vendégek. Az ünnepély lefolyása oly erős nemzeti jellegű mutatott, hogy csak sajnálni lehet, hogy az egész magyar társadalom, felekezeti különbség nélkül, nem vett részt az első magyar király koronázásának 900-ados jubileumán. Hiszen a valóságban tényleg úgy is volt az Esztergomban. Felekezeti különbség nélkül ünnepelt ottan minden magyar ember. Isten — Király — Haza a magyarok ezen szent háromsága, a nemzeti lobogó hármás színeinek zománcával díszített aranygyűrűként fűzte össze a sok nyelvű s különböző vallású néptömeget Esztergomban az ünnepély alatt. Adja a magyarok Istene, hogy ezen aranykapos évszázadokra tartson össze mindnyájunkat!

— **Nyári táncmulatság.** Kellemesnek ígérkező nyári táncmulatságot rendez f. hó 25-én az Oroszlán vendéglő termében városunknak nagybőrára egyetemi fiatalságból álló és most itthon vakáció fiatalsága. A mulatság iránt — tekintettel, hogy Léván ugyancsak fehér holló számba megy a hasonló vállalkozás — igen nagy az érdeklődés, mert anyai most a táncos fiatal ember, hogy a táncmulatság sikere elmaradhatlan. Az agilis rendezőség mindent, elkövet, hogy a városi közönség minden tekintetben megelégedjen.

— **Eltűnt kis lány.** Sinkó Juliska, Sinkó János 7 éves kis leánya szombaton átment nagynénjéhez Juhászhoz, kinek

Erzsébet nevű 11 éves lányával csakhamar lementek a Rákóczy-terre a Perez vízéhez. Itt a két kis lány összevesztett és Juhász Erzsébet a kis Sinkó Juliskát belokte a patakba, melynek szélében ruhát mostak. Juhász Erzi aztán nyugodtan hazament, nem szólt senkinek a történetéről és csak hétfőn mikor a kis Julist keresték, vallotta be szörnyű tettet. A rendőrkapitányság a Perez vizet leboacsajlatta s a tett színhelyétől körülbelül 900 lépésre meglették sűrűn beiszapolva a kis áldozat tetemet. Juhász Erzi ellen a bűnvádi eljárást korára való tekintettel beszüntették.

— **Megszökött rab.** Említettük multkor, hogy Csenger István napzsámos, kinek néhány napi kötért kellett volna a városi börtönben elszünetnie megszökött. A napokban elfogták, le is ülte büntetését. De miért-hogy kiderült, hogy bolyongásai időközében, a mezőn dolgozó munkások eladni szíreit és egyéb elérhető mgoságaikat ellopta, újra bűnvádi eljárás alatt van, mely bizonyára nagyobb büntetéssel fogja sújtani, mint a miyet most kalandok között átelt.

— **Kulisszák mögött.** Esztergomban történt a nagy jubileum ünnepségek alatt. Elmult a fényes nagy mise, elmult a küldöttségek tisztelgése és a magyar szokásokhoz mérten kiiki ment bibátni magnum áldomást. A Furdó vendéglőben a hercegprimás vendégek gyűlekezének össze. Epen a levest omni készülték midőn betoppan egy feketebe öltözött alak. Nem volt elegáns de igen érdekes. A rendezők eleje siettek és a nevért kérdezték. Az újonnan jött büszkén vagta ki nevével — egy országos főhiválnok líres nevével. A rendezők örömmel fogadtak és a püspökök mellé az első helyre ültették. Keveset beszélt, de annál többet evett. A bankett végeztével az uevarias rendezők, kik folyton megméltóságozták az idegen urat azt is megkérdezték: Parancsol még valamit kegyelmes uram? Az pedig két kezét melle kidomborodó folytatására téve, derült areál és erős tótos acen-tussal felelte: Hat biz jo volna egy kizs tarok! A rendezők összenéztek. Ki lehet ez? Végre az egyik bátorságot vett és megkérdezte: „Hát én megyei utibiztos vagyok! Igenis kérem alassan. Persze hamarosan ott hagyták a méltóságos urat ki a legjobb feladatokat kapta.

— **Sok szülő érdekel** ama körülmény, hogy a kik a szünpályára készülnek, rendhíval előnyös és teljes kiképzést nyerne az összes szünpadi szakmára (még az operette és operára is.) a hatóságilag támogatott „**Dél-magyarországi Szünpályavé-
szeti képezdeben**” Temesváron, mely intézet 1896-ban alapított és főcéljának egyike, hogy a budapesti drágasággal szemben Temesvárott a kezelhető legolcsóbb életmódot nyújthassa, mert hiszen köztudomású, hogy legnagyobb művészeink leginkább a szegényebb néposztályból herünek ki. Mig tehát eddig csak óriási költséggel juthattak valaki teljes képzéssel a szünpályára, a Temesvároti letestitott szünpályavé-
szeti képezdeben a legkisebb áldozattal is teljes képzettség nyerhető (ép oly képesítés, mint a budapesti szünpályavé-
szeti képezdeben) és pedig fényes eredménnyel, bizonyítja ezt ama körülmény is, hogy mindazok, a kik az intézetben végeztek a legnagyobb városok színházaihoz nyertek előnyös szerződést. Neftes intenciója ez intézetnek az is, hogy a szegény, de előnyös képességük teljes tanulmányokkal tanulhatnak, sőt ellátásukról is intézkedik. Az intézetben internatus is van a leány növendékek számára, ahol a legfontosabb felügyelet alatt vannak. Föltétel: megfelelő külső és tetesség; 4 elemi (nem szükséges polgári) osztály, férfiaknál 16—28, nőknel 14—25 éves életkor. Válasz bélyeggel ellátott levelek, bővebb felvilágosítást is ad a szünpályavé-
szeti képezde igazgatója — Temesvárról.

— **Vendéglősök, korcsmárosok és szeszki-
merők figyelmebe.** A kereskedelemügyi minis-
ter által kiadott rendelet értelmében nemesak a bornak és sörnek, hanem a pálinkának azaz az égetett szesz italoknak nyílt edényekben vagy poharakban leendő iparszerű illetve koresmai kimerésére is kizárólag csak-

Önbizalmat, erőt. Majd bemártotta zsebkendőjét a vízbe. Megtörülte izzó, fölhevült arcát. Frizuráját rendbe szedte, cigarettát sodort, s nyugodtan vegyült a készülődő vendégsereg közé és nem látszott észre venni a feleje irányult diskretnen mosolygó arcokat. Hogy az óra meg nem került, azt az egész társaság legnagyobb sajnálattal vette tudomásul. Ezt a következő napon beszélte el nekem az én beldogságban uszó Pista barátom.

Nagyon bizalmas barátok voltunk, sokáig együtt voltunk szálláson. Sajnáltam szegényt fiút. Tudtam, nagyon bele gabalyodott abba a leányba. S ez volt az első komoly szerelme. Csak ne úgy végződjék, mint az „első szerelmek” szoktak.

— Csalódással.

Egy évig még együtt voltam Szirányi Pistával. Akkor szétváltak utaink. En Pestre kerültem. Ot nem tudom hová sodortá a sors vihara. Kilene évig nem hallottam hírt felőle.

Most a tavasszal fönt jártam Gömörben. A vonat egy jelentéktelen falusias állomásán állt meg. Leszálltam és beszédbe kezdtem az állomás főnökkel.

— „Mikor indul a vonat?”

— „Húsz perc múlva. Pelsőre utazik uraságod?”

— „Nem Jolsvára. Lakik itt a faluban uri család?”

— „Igen! Szirányi földbirtokos.”

— „Szirányi István?”

— „Igen — az.”

— „Megnősült?”

„Igen, de sem őt, sem a feleségét nem ismerem. Magam is új ember vagyok itt. De méltóztassék bemenni a faluba. Ide egy rövid félóra. Kérresse fel őket. Bizonyval nagyon szívesen fogadják. Faluhelyen nagyon megbecsülik a kaputos embert. Az esti vonattal meg tovább mehet az úr Jolsvára, — hadart az állomás főnök.

Ellátároztam, hogy bemegyek Szirányikhoz. Egy nap ide vagy oda, — mindegy. Ugy is csak pro forma utaztam, hogy én is utazzam valamit. Pistát nagyon vágytam látni. A feleségére meg nagyon kíváncsi voltam. Ajánltam magamat és neki vágtam a falunak, a legközelebbi uton, a gyalog ösvényen, a ringó gabonaföldek között.

Fölértem a domb tetejére, a homnét az egész falut beláthattam. A domb oldalba feküdt mintha föloldalt akarna dőlni.

Jobbra a falutól megpillantottam a Pista házát. Falkerítéssel körülvett kert fái közül emelkedett ki piros eszerép teteje zöld zsadus adlaka, sárga falai.

Lassanként leereszkedtem a dombról, egyenesen annak a esinos urifalnak.

(Folyt. kov.)

is a korona hitelesítési bélyeggel ellátott üvegparaharakat szabad használni. Az ezen határozmány utólagói az 1879 XL. t.-e. 136. §-a alapján lesznek büntetve.

— **Lakatos Sándor.** ki zenekarával a nyári hónapok alatt Korintezán gyönyörködte tette pompás motaival a fürdőző közönséget a napokban visszatér és elfoglalja újra helyét, melyet eddig a nagy-sudói cigány zenekar töltött be nagy buzgalommal.

— **Az újságok szállítása.** A kereskedelmi miniszter fontos reformot szándékozik keresztülvinni az újságzállítás terén. Mint az Alk. értesül, a lapokat a jövőben emszállag és bélyeg nélkül fogják szállítani s minden postahivatatalnál lesz egy jegyzék az azon a helyen lakó előfizetőkrol s ennek alapján fogják kézbesíteni a lapokat. Ezentúl tehát az egy bizonyos helyre szállítandó lapokat külön fogják esomagolni s a bélyeg helyetti a lapok egész évre szóló pausatot fognak fizetni.

— **A király születésnapjának 70-ik év fordulója** alkalkalmából a vármegye idispánja következő meghívót adta ki: „Bánsvármegye törvényhatósági bizottsága folyó évi június hó 7-én tartott érvényes közgyűlésében 120. szám alatt hozott határozatával elhatározta, hogy törhetlen ragaszkodásának és igaz rajongó szeretetének kifejezést fog adni azon alkalomból, hogy O. Felsőge apostoli királyunk folyó hó 18-án ünnept 70-ik születésnapját. Míg ennek megfelelően egyszerre feliratot terjeszt fel a vármegye közönsége O. Felsőgehez, másrészt e hó 18-án délelőtt 11 órakor ünnepi istentiszteletben részt vesz a helybeli róm. katn. templomban. Midőn erről a törvényhatósági bizottság igen tisztelt tagjait ezennel értesitem s az elől idézett közgyűlési határozatnak megfelelően felkérem, hogy az ünnepi istentiszteleten megjelenni sziveskedjenek, értesítem, hogy a templomba együttes felvonulás eszajából a vármegye közönsége délelőtt 1/211 órakor a székház nagy termében gyülekezik.

— **Gyászír.** Egy ismert, köztisztelőben álló nagy családot ért ismét fájdalmas veszteség az egyik szeretett fivér elhunytával. Nemesjaci Szeesányi Kajetán, aly egy ket hónap után követte a tulvilágra édes atyját, kinek nevét jó tulajdonságait mind, csak erős szervezettel nem örökölte. A gyászoló család a következő jelentést adta ki: Alulírottak fájdalomtelt szívvel jelentik, hogy a felejthetetlen jó férj, a drága jó atya, a szeretett jó testvér és rokon nemesjaci Szeesányi Kajetán ipolysági királyi törvényszéki bíró, Komárom-Szent-Péteren, fájdalmas, de az Ur akaratán való példás megnyugvással viselt öt havi hosszú szenvedés és a halotti szentségek áhitatos felvételé után életének 39-ik, boldog házasságának 11-ik évében, folyó hó 12-én halhatatlan lelkét visszaadta Teremtőjének. A felejthetetlen halott földi maradványai folyó hó 14-én d. u. 4 órakor fognak a komárom-szent-péteri temetőben, a feltámadás nagy napjáig nyugomra helyeztetni, az engesztelő szent miséldozat pedig ugyanott l. hó 16-án reggeli 9 órakor fog a Mindenhatónak felajánlatni. Komárom-Szent-Péter, 1900. augusztus 12-én. Az örök világosság fényeskedjék neki! Szeesányi Kajetánné szül: Weisz Leontin özvegye, Szeesányi Géza és Bözsike árva, Szeesányi Vilma és Juszttina nővérei, Szeesányi Vilmos v. kanonok, nagybátya, Szeesányi Gyula plebános és Szeesányi József urad. tanár, fivérei, valamint ez utóbbinak neje Péterne Janka és gyermekei Magda és Laciika.

452 korona 54 fillér tőkövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében az ar.-maróthi kir. törvényszék a lévai kir. bíróság területén levő nemes orosz községben fekvő Penzes Károly nevén vezetett s özv. Penzes Jánosné szül. Hornyák Erzsébet által kiárverelt, a nemes orosz 136. sz. tjkvben A. I. 6. sorsz. a ingatlanra 278 korona, a 229 sz. tjkvben A. I. sorsz. a. ingatlanban való 1/2 részére 192 korona, az ugyan ottani 236 sz. tjkvben A. I. I. sorsz. alatti, ingatlanra 236 koronában ezennel megállapított kiküldtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi október hó 19-ik napján d. e. 9 órakor Nemes-Oroszi község hitzániál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtási áron alól is eladattni fog.

Megjegyeztetik hogy a nemes orosz 136 és 229. sz. tjkvekben C. 9 és 2. tételek alatt özv. Penzes Jánosné szül. Mentus Mária javára bekebelezett özvegyi jog ezen árverés által nem érintetik.

Árverési szándékok tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben vagy az 1881 LX. t. e. 42 §-ában jelzett árfolyammi számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes örökjapírban a kiküldtött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. e. 170. §-a értelmében a bantpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt kiszolgáltattni.

Kelt, Lévan 1900. évi aug. hó 7-én

Dr. Tejfaiusy
kir. ajkíró,

Van szerencsém a nagyérdemű közönség beeres tudomására hozni, hogy a lévai fatelepemen egy dúsan berendezett sirkő-raktárt nyitottam. — Főtörekvésem leendő jutányos árakat, pontos kiszolgálást mindenkor szem előtt tartani.

Magamat a t. közönség b. pártfogásába ajánlvá

tisztelettel

Szauer Izidor

fakereskedő és építészeti vállalkozó, Lévan.

Bars m. Felső-Pélen 7 kat. holdas birtok, lakással és beltelkekkel bérbe vehető, esetleg eladó.

Bővebbet Rácz Jónásnál, Lévan.

Levelezőlapok saját fényképpel ellátva megrendelhetők. Münz Márk fényképésznel, Lévan Zöldkert-utca 53. szám.

HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Mindenemű férfi és nő divatára, pipere czikkék selyem és ruha szövetek kalapok legnagyobb választéka magyar gyártmányú áruban.

Ajánlja dúsan felszerelt mindenemű uri divat czikkeit.

Olcso árak.

Pontos kiszolgálás.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Uj! Különös figyelemreméltó! Uj!

A nagym. m. k. honvédelmi ministerium által hivatalosan jonak elismert

Asbest-talpak.

Köszönetnyilvánítás.

Ö Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatalától.

Általános Asbestáru gyár.

Ö esászári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ö Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint más közönséges cipőknel. Különök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéleléssel, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jök lesznek s ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a követkeket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kútnököknek bizonyultak, szőlőrdn és puhán járok; megszünt minden lábalfájásom, ugy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives támasát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én
tisztelő híve

WEKERLE Sándor.

Ne viseljen Ön lábbelit a dr. Högyes-féle szab. Asbesttalp betét nélkül.

Nines többé lábfejás:

Sem tyukszem, sem izzadós láb
sem bökeményedés, sem lábdagana, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéleléssel látja el. Kettős vastagsága 2.40 korona, egyszerű 1.20 korona.

Az asbesttalpbélelés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 par szállítottott.

Szótküldés esakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladóknek és cipészeknek megfelelő árendemény.

Az Asbestáru-gyár képviselője

HOLCZMANN BÓDOG

L é v á n .

Nagy választék magyar gyártmányokban

H I R D E T É S E K .

[2715. szám.]

1900 tkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A lévai kir. járásbíróság, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a bánsvármegyei népbank s esatlakozott társai végrehajtónak Penzes Károly végrehajtást szenvedő elleni

